

gere Tid maa være i Testamentseksekutørernes Besiddelse. Hvis man vil drage en Parallell mellem Kurator i Konkursboer og Testamentseksekutører, bør man for disse paabyde baade Sikkerhedsstillelse og Kontrol. I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at der er mange Steder, hvor man ikke vil kunne deponere Værdipapirer, særlig ude paa Landet; Sparekasserne modtage i Reglen ikke Værdipapirer til Opbevaring. Man maatte i saadanne Tilfælde ty til Steder, hvor der var Banker. — I Betænkningen henvises til, at Udvalgsforslagets § 4 svarer til Regeringsforslagets § 5. Der er dog nogle Punkter, hvor Regeringsforslagets § 5 turde være heldigere end Udvalgets Forslag. Dette paalægger Testamentseksekutøren hvert Halvaar i Marts og September Maaned at indsende Kassebogen m. m. til Eftersyn. Jeg tror, at Regeringsforslaget er heldigere, idet det tager hvert Halvaar i den sidste Maaned; regnet fra den meddelte Bevillings Dato. Hvis det nemlig fastsættes, at det skal være i Marts og September, saa medfører det den Ulempe, navnlig i Kjøbenhavn, hvor der er mange Boer, at Indsendelsen fra Boerne komme paa en Gang, hvilket vil kunne blive ret ubekyemt, særlig for Testamentseksekutørerne, der derved blive udsatte for saa meget længere at være uden Kassebog m. v. Dette lægger jeg imidlertid mindre Vægt paa. Derimod finder jeg det at være en højst uheldig Bestemmelse, at denne Indsendelse til Eftersyn skal ske til de Autoriteter, der nævnes i § 1, nemlig for saa vidt angaar Justitiarius i Lands-Overretten. At Eftersynet i Kjøbenhavn i 1790 er blevet overdraget til den nævnte Embedsmand, og at dette er blevet gentaget i en Forordning af 1831, er ganske naturligt. Den Gang havde Kjøbenhavn maaske kun en Sjattedel af det Indbyggerantal, den nu har. Dertil kommer, at et saadant Hverv ikke godt stemmer med Grundloven, hvorefter Justitiarius ikke bør have andre Forretninger end de dømmende; de omhandlede Forretninger høre imidlertid til de administrative. Derfor ere ogsaa de ældre Bestemmelser forlængst fravegne her i Kjøbenhavn. Paa Finanslovene findes stadig opført Lønning til en Revisor, som skal foretage den her omhandlede Revision, og til hvem de paagældende derfor nu skulle indsende Boernes Papirer, Kassebøgerne m. v. til Eftersyn. Naar man nu vil samle de Bestemmelser, der vedrøre hele dette Forhold, hvorfor da ikke medtage Bestemmelsen i Regeringens Forslag om, at Revisionen skal besørges af en særlig Revisor her

i Kjøbenhavn, hvor man alt har en saadan Revisor. Det kunde næsten se ud, som om man ved given Lejlighed vilde se at blive af med denne Revisor. Jeg skal henvisse til det ret mærkelige, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet fra Udvalgets Side, intetsteds nævner Ordene „Revisor“ eller „Revision“, men det taler stadig om „Eftersyn“. De Revisioner, som finde Sted af Kassebøger m. v., saa længe Boet staar under Behandling, er ogsaa nærmest kun, hvad man kan kalde et foreløbigt Eftersyn. Men det Eftersyn, som skal foretages efter Boets Slutning, skal være en behørig Revision. Derfor burde man ogsaa gaa ind paa Regeringens Forslag om, eventuelt med Bevilling paa Finansloven, ogsaa at faa en særlig Revisor uden for Kjøbenhavn. Man kan have nok saa megen Estime for Amtmændene, som man vil — man maa ikke paaregne, at der af dem altid vil blive foretaget en indgaaende Revision. Dels vil det ofte kunne skorte Amtmændene paa den fornødne Tid dertil, dels ere deres Forretninger saa mangeartede, at de ikke godt selv kunne udføre dette Hverv; det bliver i Reglen overladt til en Fuldmægtig, og det er upaatvivlelig jævnligen tvivst, om han forstaar sig paa at revidere behørig. — Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 5, om hvilken det ærede Udvalg siger, at den slutter sig til Regeringsforslagets § 1, dog med nogle Forandringer, men det er rigtignok paa et Punkt Forandringer, der i Virkeligheden gøre det til noget væsentlig andet end det, Regeringen har foreslaaet. Regeringsforslaget gaar blandt andet ud paa at bestemme, at Boet skal overgives til offentlig Skiftebehandling, naar det efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, er afgjort, at Arv og Gæld ikke vedgaaes, og mindst Halvdelen af de mødte stemmeberettigede Fordringshavere overgive Boet til Skifteretten. Den ærede Ordfører opkastede det Spørgsmaal, hvad egentlig Tanken dermed skulde være, og besvarede selv Spørgsmaalet derhen, at Tanken formentlig var den, at man formodede, at Boet, naar Arv og Gæld ikke blev vedgaaet, var insolvent. Tanken er imidlertid ikke nogen anden end den, der ligger i Ordene, nemlig at det har vist sig, at Arvingerne ikke ville vedgaa Arv og Gæld. Det kan derfor vel være, at Boet ikke er insolvent. Naar imidlertid Forholdet stiller sig saaledes, at Arvingerne ikke ville vedgaa Arv og Gæld, saa turde ogsaa Grunden til at have Testamentseksekutører ikke være til Stede. Nu bestemmer Udvalgets Forslag for det første